

آینده‌نگاری در ورزش همگانی: سناریوهای درآمدزایی پایدار

معصومه ربی‌بی^۱، رسول نظری^{۲*}، سید پرویز جلیلی کامجو^۳

۱. دانشجوی دکتری تخصصی مدیریت ورزشی، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

۲. دانشیار مدیریت ورزشی، گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

۳. استادیار اقتصاد، دانشگاه آیت الله بروجردی، بروجرد، ایران.

تاریخ دریافت: (۱۴۰۰/۰۲/۱۸) تاریخ پذیرش: (۱۴۰۰/۰۳/۲۹)

Futurism in All Sport: Sustainable Monetization Scenarios

M. Rabibi¹, R. Nazari^{2*}, S.P. Jalili Kamjo³

1. Associate Professor in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Science, Isfahan (khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

2. PhD student in Sport Management, Department of Physical Education and Sport Science, Isfahan (khorasgan). Islamic Azad University, Isfahan, Iran

3. Assistant Professor of Economics, Ayatollah Boroujerdi University, Boroujerd, Iran

Received: (2021. May. 08)

Accepted: (2021. June. 19)

Abstract

All sport is directly related to dynamism and mental health and also has a significant role in the development of health literacy and leads to increased health at all ages. But despite much progress, it is still looking for a way to generate sustainable revenue. The present study aims to predict the future of professional sports in Iran, to discover the future of All sports and to develop sustainable income generation scenarios for 1414 (2035) and to present a strategy. Futurism with a scenario approach has been used due to the method of intuitive logic and to design the scenarios, the method of trend analysis and uncertainties and a six-stage integrated scenario model were used. The participants of the present study included 25 domestic and foreign stakeholders of Iranian All sports who were selected based on purposive sampling. Data were collected through interviews and open-ended questionnaires. Based on the findings, the analysis of the 30 main factors obtained eventually led to the production of two key uncertainties that formed the basis of the four main scenarios of sustainable monetization of Iranian All sports.

Keywords

Foresight, sustainable revenue generation

چکیده

ورزش همگانی ارتباط مستقیمی با پویایی و سلامت روان دارد و همچنین نقش پررنگی در توسعه سواد بهداشتی دارد و منجر به افزایش سلامتی در تمام سنین می‌گردد. اما علی‌رغم پیشرفت‌های بسیار، همچنان به دنبال راه‌حلی برای درآمدزایی پایدار است. پژوهش حاضر با هدف آینده‌نگاری در ورزش حرفه‌ای ایران به کشف آینده‌های پیش‌روی ورزش همگانی و تدوین سناریوهای درآمدزایی پایدار آن برای سال ۱۴۱۴ و ارائه استراتژی پرداخته است. آینده‌نگاری با رویکرد سناریونگاری براساس روش منطق شهودی به کار گرفته شده است و برای طراحی سناریوها از روش تحلیل روندها و عدم قطعیت‌ها و الگوی شش مرحله‌ای سناریونگاری تلفیقی استفاده گردید. مشارکت‌کنندگان پژوهش حاضر شامل ۲۵ نفر از ذینفعان داخلی و خارجی ورزش همگانی ایران بودند که بر اساس نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. گردآوری داده‌ها با مصاحبه و پرسش‌نامه‌های باز صورت گرفت. بر اساس یافته‌ها، تحلیل ۳۰ عامل اصلی بدست آمده در نهایت منجر به تولید دو عدم قطعیت کلیدی شد که پایه و اساس چهار سناریوی اصلی درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران گردیدند. در نتیجه استراتژی "درآمدزایی پایدار با خلق دارایی‌های فکری جدید و اختصاص بودجه پایدار حاصل از هم‌افزایی متولیان ورزش همگانی ایران" ارائه گردید.

کلید واژه‌ها

آینده‌نگاری، سناریونگاری، ورزش همگانی، درآمدزایی، پایدار.

مقدمه

ورزش، نقش و هویت منحصر به فردی در اکثر جوامع دارد (Yao et al., 2020) و در شکل‌های مختلف خود، بخشی از حیات روزمره بسیاری از مردم است (jackman et al., 2020). از آنجایی که ورزش درجاتی از فعالیت بدنی را شامل می‌شود، برای سلامتی جسم و روان سودمند است (Chalip and Fairley, 2020). فعالیت ورزشی بر سطوح فعلی خودکارآمدی افراد و جهت‌گیری صحیح در انتخاب اهداف زندگی، تأثیر به‌سزایی دارد (Mackarary et al., 2018). از انواع فعالیت‌های ورزشی منظم و تأثیرگذار، ورزش سلامت محور^۱ یا ورزش همگانی^۲ است که با ایجاد نشاط، شادابی و سلامت در سطح جوامع مختلف پیگیری می‌شود (شجیع و محمودی، ۱۳۹۸). مشارکت گسترده و محدود نبودن به سن (Michael et al., 2018)، گروهی بودن، آزادانه و انتخابی بودن، کم‌هزینه بودن، کم‌اهمیت بودن رقابت و برد و باخت، جنسیت، نژاد، زمان و مکان (cho, 2017) و تفریحی، با نشاط و شادبودن (Gardner and lidz, 2006)، همگی توصیف‌کننده جنبه‌های مختلف ورزش همگانی می‌باشند. به هر حال تعابیر مختلفی از تعریف ورزش همگانی وجود دارد؛ ولی با استناد به تعاریف و مفاهیم استاندارد وزارت ورزش و جوانان، ورزش همگانی را می‌توان آن دسته از فعالیت‌های ورزشی اطلاق نمود که نشاط، سلامت بدنی و روانی را بهبود بخشد و می‌تواند روابط اجتماعی را شکل دهد و امکان شرکت برای همه افراد وجود داشته باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۶).

در راستای ورزش همگانی‌گویاگر و همکاران (Aguilar et al., 2020) در مطالعه خود با هدف تأثیرات ورزش بر روی حافظه، بیان نمودند که ورزش و فعالیت‌های مربوط به آن، جایگاه مهمی در فرهنگ جوامع پیدا کرده است. همچنین در همین راستا متقی‌شهری و همکاران (۱۳۹۸) به ضرورت برنامه‌ریزی در مسیر بهبودمیزان مشارکت افراد در ورزش همگانی در جهت بهبود سلامت ذهنی؛ فراهانی و خسروی‌وفا (۱۳۹۳) به‌کیفیت بالاتر زندگی و سلامت عمومی زنان شرکت‌کننده در ورزش همگانی؛ ندروی و همکاران (۱۳۹۷) به راهکارهای تسهیل مشارکت بدنی و بالارفتن سلامت جسمی و ذهنی سالمندان با ورزش؛ ویلا و همکاران (Vella et al., 2020) به پویایی و سلامت روان با ورزش؛ وانگو همکاران (et al., 2019Wang) به نقش ورزش در توسعه

سوادبهداشتی؛ سلمان (۱۳۹۳) به افزایش سلامت روانی با ورزش و همچنین بنار و همکاران (۱۳۹۷) به وجود ساختار سیستمی مبتنی بر تفکیک و ترکیب مناسب رویه‌ها و نقش‌ها با توجه به اولویت‌های مشخص‌شده برای توسعه مشارکت در ورزش همگانی، اشاره نمودند.

این بررسی‌ها نشان می‌دهد که توسعه ورزش همگانی از اهمیت بسیار زیادی برای جوامع و دولت‌ها برخوردار است و از آنجایی که پیش‌نیاز و لازمه هر برنامه توسعه‌ای، تأمین منابع مالی لازم برای پیشبرد کارهاست، برای ریل‌گذاری مناسب در توسعه ورزش همگانی نیز نیاز به منابع مالی بسیار قوی و درآمدزایی در این حیطه به چشم می‌خورد. در این ارتباط، رهبری و همکاران (۱۳۹۹) در مطالعه‌ای با هدف طراحی یک الگوی حمایت مالی در ورزش همگانی کشور، اذعان دارند مدیران ورزش همگانی می‌توانند از نشان‌ها، مفاهیم و مقوله‌های شناسایی شده در پژوهش‌شان در برنامه‌ریزی‌های آتی خود به منظور حمایت مالی بهتر در ورزش همگانی استفاده کنند؛ اما هیچ راهکار خاصی برای درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی ارائه ننموده‌اند. همچنین امامی و همکاران (۱۳۹۹) در مدلی که برای توسعه سرمایه‌گذاری در ورزش ارائه نمودند، نیز راهکاری برای درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی ارائه نکردند. می‌توان اذعان نمود، ضرورت ارائه برنامه‌ای با محوریت سیاست‌های مالی و "درآمدزایی پایدار"^۳ در ورزش همگانی ایران، به وضوح مشخص است.

در جوامع امروزی، سیاست مالی به عنوان یکی از مهم‌ترین ابزارهای دولت در جهت تحقق اهداف کلان اقتصادی، یعنی تحریک رشد اقتصادی، ثبات متغیرهای اقتصادی کلان و توزیع عادلانه درآمد می‌باشد (اکبری، ۱۳۹۵). یکی از ویژگی‌های سیاست مالی، پایداری سیاست مالی است؛ سیاست مالی پایدار، استعاره از مدیریت خوب منابع مالی در بودجه می‌باشد (Stoian, 2010). به‌طور کلی سیاست مالی پایدار، سیاستی است که می‌تواند در بلندمدت ادامه داشته باشد، بدون اینکه نیاز چندانی به مداخله در الگوهای درآمد و مخارج داشته باشد (افشاری و همکاران، ۱۳۹۱).

سیر نظری مطالعات مربوط به پایداری مالی و اقتصادی را می‌توان به هفت بخش مطالعاتی (۱) بویتر (Butter, 2003, 1985, 1992, 1995)، بر پایه مبنای نظری ایستای پایداری مالی؛ (۲) بلانچارد و همکاران (Blanchard et al., 1991)، بر مبنای تدوین شاخصی برای پایداری؛ (۳) بوئن

آینده‌پژوهی بر مبنای مطالعه آینده‌تحقق‌ها و افکندگی خود، در بی‌اناستکه انتظار اتمام از آینده، شناسایی کرده‌ها و کم‌کننده تمامیتوانو ظرفیت‌ها و ملشکل دهنده، در راستای

تحقق‌مطلوب‌ترین‌ها و آینده، جهت‌دهی‌شود (Wang et al., 2018). تفکر آینده^۷ بر اخذ تصمیمات درست تأثیرگذار است و ممکن است آینده را به حال حاضر مرتبط سازد (Thorstad and Wolf, 2018). یک ابزار قدرتمند که محیط‌های رقابتی آینده را حدس می‌زند و به توسعه استراتژی بلندمدت حتی در محیط‌های با بیشترین عدم قطعیت می‌پردازد، ابزار برنامه‌ریزی سناریو^۸ است (Oliver & Perrett, 2017). سناریو داستانی توصیفی از بدیل‌های موجه است که به بخش خاصی از آینده نظر دارد. سناریو چهره آینده است و هدف تحلیل سناریو، گسترش تفکر در ارتباط با آینده می‌باشد (محبی و همکاران، ۱۳۹۷). سناریوها نحوه انجام برنامه‌ریزی را توصیف می‌کنند و اثربخشی آن را به عنوان کمک به برنامه‌ریزی راهبردی در شرایط نامشخص بیان می‌کند (Frith and Tapinos, 2020). سناریوها، خلاء نگرانی از عدم شناخت آینده‌های پیش‌رو را برطرف سازد. با توجه به قدرت برنامه‌ریزی سناریو در ارائه اطلاعات کیفی و مکالمات راهبردی در چندین سناریو، می‌تواند ابزار مفیدی برای ایجاد استراتژی و برنامه‌ریزی طولانی‌مدت باشد (شهوولی کوه‌شوری، ۱۳۹۹). در گذشته از این ابزار به صورت محدود استفاده می‌شد و هم اکنون استفاده از آن متداول است و می‌توان به مطالعات آدامسون و همکاران (Adamsoon et al., 2022) در ارتباط با توانبخشی و نوآوری در آسیب‌های مغزی، بنتلی و همکاران (Bentley et al., 2022) با رویکرد سلامتی، بوتلر و همکاران (Butler et al., 2020) در علوم پزشکی و همیلتون (Hamilton, 2021) با رویکرد آموزش و یادگیری، اشاره نمود.

یکی از محیط‌های بسیار مهم که دارای عدم قطعیت‌های بی‌شمار و محیط بسیار پیچیده و دائماً در حال تغییری دارد، محیط ورزش است (شهوولی کوه‌شوری و همکاران، ۱۳۹۹). در ارتباط با آینده‌نگاری و سناریونگاری در ورزش، تاکنون مطالعات انگشت‌شماری با رویکرد سناریونویسی به ثبت رسیده است؛^۹ در این زمینه می‌توان به مطالعه نظری و جورکش (۱۳۹۹) با هدف تدوین سناریوهای عوامل موثر بر ورزش سالمندی ایران و ارائه دو سناریوی پیش‌روی آینده ورزش سالمندی ایران، ادیب روشن و همکاران (۱۳۹۹) با هدف ارائه

(Bohn, 2008, 2007, 1995)، با ارائه الگوی تعادل عمومی برای پایداری؛ (۴) احمد و راجرز (Ahmad & Rogers, 1995)، تحلیل قاعده IBC^۴ بر اساس رابطه هم‌جمعی؛ (۵) لیچمان و همکاران (Leachman et al., 2005)، با مبنای نقض رابطه هم‌جمعی؛ (۶) همیلتون و فلاوین (Hamilton & Flavin, 1986)، بر مبنای طراحی آزمون پایداری و (۷) ولینو (Velinov, 2015)، بر مبنای بررسی آزمون پایداری با رویکرد مانایی، تقسیم کرد. یکی از مسائل قابل توجه در سیاست‌های اقتصادی و مالی پایدار، بحث درآمدزایی پایدار می‌باشد (ممی‌پور و گودرزی، ۱۳۹۹).

از جمله موضوعات مهم در سیاست تجاری سال‌های اخیر، درآمدزایی پایدار می‌باشد (Colignatus, 2020) از آنجایی که پایداری سیاست مالی در اقتصاد ورزش ایران، متکی به حمایت‌های دولت و برنامه‌های آن است، مسئله درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. درآمدزایی پایدار یکی از دغدغه‌هایی است که ورزش همگانی ایران در سال‌های اخیر با آن روبرو بوده است. درآمدزایی با درآمدزایی پایدار متفاوت است. زمانیکه به درآمدزایی پایدار می‌اندیشیم، نمی‌توان از هر منبعی کسب درآمد کرد و نگاه به درآمدزایی باید نگاهی بلندمدت و زیر بنایی باشد (یگانگی، ۱۳۸۹). درآمدزایی پایدار بدین معناست که درآمد از منابعی و به گونه‌ای کسب شود که حقوق آینده‌گان پایمال نشده، کیفیت زندگی کاهش نیابد و منابع حیاتی برای استفاده نسل‌های آتی از بین نرود (Campos et al., 2020).

از طرفی دستیابی به درآمدزایی پایدار با توجه به پیچیدگی‌های بسیار بالای محیطی که سبب ظهور عصر فرارقابتی^۵ شده است، بسیار مشکل به نظر می‌رسد. این عصر صراحتاً بیان می‌کند که گرچه توجه به عناصر سنتی لازم و بایسته مانایی است، اما برای پیشرفت و توسعه کافی نیست و لازم است به نحوه ظهور تغییرات کلان توجه کرد (Yeung et al., 2019). به نظر می‌رسد یکی از راه‌هایی که می‌تواند بسترسازی مناسب برای این تحلیل باشد، بهره‌گیری از زمینه دانشی و آگاهی‌های نوین است. یکی از این دانش‌های نوین که اندیشمندان بزرگی در سرتاسر جهان با تمسک به آن، خدمتگذار دولت خود هستند، دانش آینده‌پژوهی^۶ است (McCuea et al., 2019).

7.Future Thinking
8.Scenario Planing

4Intertemporal budget constraint
5Hyper-competition
6Futures study

راهبردی است. برای بهبود این خلاء دانش، پرداختن به مطالعه‌ای بر اساس رویکردهای نوین راهبردی در شرایط عدم قطعیت، مانند آینده‌نگاری راهبردی که با نگاه به آینده در پی تدوین برنامه‌های میان‌مدت و بلندمدت برای توسعه درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی باشد، ضروری به نظر می‌رسد. لذا در پژوهش حاضر از یکی از روش‌های آینده‌نگاری به نام برنامه‌ریزی سناریو که تحلیل‌های متعدد و چندگانه‌ای از روندهای احتمالی آینده ارائه می‌کند، استفاده شده است. از این رو در این پژوهش به دنبال پاسخ به این سوال می‌باشد که سناریوهای آینده درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران کدامند؟

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از لحاظ رویکرد مطالعات آینده پژوهی دارای رویکرد اکتشافی است و برنامه‌ریزی برپایه سناریو براساس روش منطق شهودی صورت گرفته است. در این پژوهش از الگوی سناریونگاری تلفیقی لپیتزیک و رولندبرگر^۹ صورت گرفته است (Schwenker & Wulf, 2013). این رویکرد بر اساس یک فرآیند شش مرحله‌ای صورت می‌پذیرد.

در مرحله اول (تعریف محدوده پروژه)، تیم تحقیق مشخص نمود که هدف این پروژه، توسعه سناریوهایی برای درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی ایران برای ۱۵ سال آینده است. در این پروژه، مدیران ارشد وزارت ورزش و جوانان، فدراسیون ورزش‌های همگانی و هیأت‌های همگانی در استان‌ها به عنوان ذینفعان داخلی و خبرگان مدیریت ورزشی به عنوان ذینفعان خارجی و جامعه آماری این پژوهش در نظر گرفته شدند. به طور کل ۲۵ نفر بر اساس نمونه‌گیری هدفمند به عنوان ذینفعان و هم‌چنین به عنوان حجم نمونه این مطالعه انتخاب گردیدند.

در مرحله دوم (تحلیل شناختی)، هدف اصلی، بررسی نقطه نظرات ذینفعان داخلی و خارجی پیرامون تغییرات و توسعه‌های درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی در آینده است. ابزار مورد استفاده، فرآیند بازخورد ۳۶۰ درجه ذینفعان است. در این بازخورد در گام اول، از طریق مصاحبه و پرسشنامه باز پاسخ، از ذینفعان خواسته می‌شد تا تمامی عوامل تأثیرگذار سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، تکنولوژیکی، زیست‌محیطی و قانونی (پستل)^{۱۰} که به نظر آن‌ها در درآمدزایی پایدار ورزش همگانی

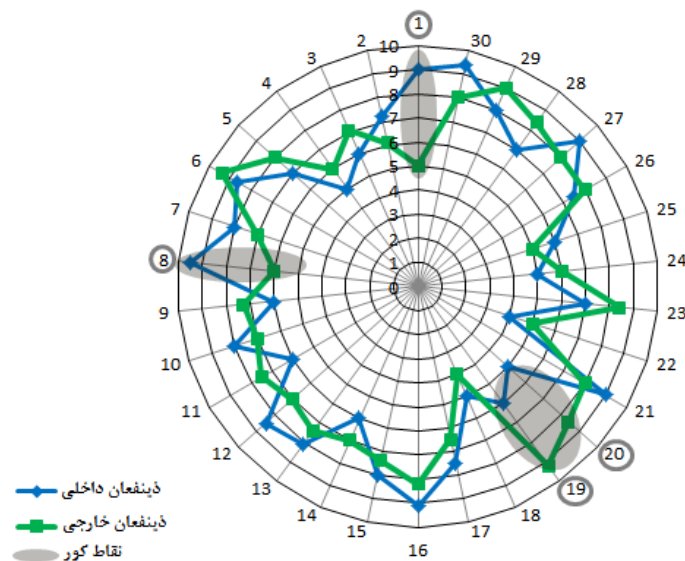
تصاویر آینده سالمندان ایران در ۲۰۵۰، مطالعه نظری و شهولی‌کوه‌شوری (۱۳۹۹) با هدف تدوین سناریوهای راهبردی آموزش ورزش همگانی ایران که اذعان داشتند با آموزش ورزش سلامت محور در راستای نهادینه‌سازی مشارکت در فعالیت‌های بدنی، گامی بزرگ در ارتباط با سلامت و تندرستی افراد جامعه برداشته خواهد شد و مطالعه شهولی‌کوه‌شوری و همکاران (۱۳۹۹) با هدف تدوین استراتژی‌های ورزش تربیتی ایران مبتنی بر سناریو و ارائه ۴ سناریو، اشاره نمود. اصول فکری حاکم در مطالعات آینده را می‌توان در آگاهی از نحوه تصمیم‌گیری و عملیات بازیگران برآمده از تصورات آینده جست.

پژوهش حاضر، اذعان دارد که در دنیای پر از عدم قطعیت و پیچیدگی امروز، ابزارهای تحلیل سنتی دیگر نمی‌توانند به خوبی تغییرات سطح بالا را پیش‌بینی کنند و یک برنامه راهبردی کم‌نقص ارائه نمایند. لذا با آگاهی از محدودیت‌های این رویکردهای سنتی و با آگاهی از این‌که تکنیک‌های جدیدی برای پیش‌بینی آینده و طراحی برنامه راهبردی وجود دارد، در این پژوهش رویکرد سناریونگاری انتخاب شد.

امروزه اکثر کشورهای توسعه‌یافته به نقش پراهمیت اقتصاد در ورزش پی‌برده‌اند و یکی از برنامه‌ریزی‌های آن‌ها در ورزش، مخصوصاً ورزش همگانی، سیاست‌گذاری برای درآمدزایی پایدار متولیان ورزش همگانی است، حال آنکه در کشورهای جهان سوم و کمتر توسعه‌یافته، هنوز اهمیت ورزش همگانی، آنطور که باید درک نشده است و متقابلاً برنامه‌ای برای توسعه درآمدزایی ورزش همگانی، ارائه نموده‌اند. در ایران نیز علی‌رغم اینکه در چند سال گذشته، توجه ویژه‌ای به ورزش همگانی گردیده است، اما نبود منابع مالی پایدار برای ایجاد زیرساخت‌های نهادینه‌سازی ورزش همگانی، همچنانیکباز مشکلات اساسی این حیطه است. از این رو ضرورت و اهمیت انجام پژوهشی در این ارتباط که با بررسی شرایط و روندهای فعلی، سناریوهایی برای درآمدزایی پایدار ورزش همگانی در ایران برای چند سال آینده، طراحی نماید، به چشم می‌آید.

ورزش، مخصوصاً توسعه ورزش همگانی با اقتصاد و سیاست‌های مالی و درآمدزایی عجین است و رشد و پیشرفت چشم‌گیری در چند سال اخیر در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه داشته است؛ مسأله اصلی این است که ورزش همگانی در ایران تاکنون نتوانسته است جایگاه مطلوبی در زمینه درآمدزایی پایدار در کشور پیدا کند. که احتمالاً این مسأله ناشی از عدم توجه به تحلیل روندها، عدم قطعیت‌های کلیدی، کم توجهی به نیروهای پیشران در محیط پر از تغییر ورزش و عدم استفاده از تحلیل‌ها و ابزار به روز برای برنامه‌ریزی

9. Leipzig and Roland burger
10. Political, Economic, Social, Technology, Environmental, Legal (PESTEL)



شکل ۱. نمودار عنکبوتی پتانسیل تأثیرگذاری بر درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران: دیدگاه‌های خارجی در برابر داخلی
مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتایج

نتایج حاصل از اجرای فرآیند شش مرحله‌ای سناریو نویسی در پایان مرحله دوم به شرح جدول (۱) و نمودار (۱) و (۲) می‌باشد. خروجی، ابزار بازخورد ۳۶۰ درجه ذینفعان، شامل ۳۰ عامل اصلی و مهمی بود که به طور بالقوه می‌توانند بر درآمدزایی پایدار ورزش حرفه‌ای ایران تأثیرگذار باشند (جدول ۱).

در شکل (۱) مقایسه نظرات ذینفعان داخلی و خارجی پیرامون این ۳۳ فاکتور در ارتباط با پتانسیل تأثیرگذاری بر عملکرد درآمدزایی پایدار ورزش حرفه‌ای ایران، بوسیله نمودار عنکبوتی نمایان است.

در نمودار عنکبوتی، می‌توانیم نقاط کور را بصورت بصری شناسایی نماییم؛ نقاط کور آن دسته از عوامل تأثیرگذارند که از دید ذینفعان خارجی تأثیر بیشتری بر درآمدزایی پایدار ورزش همگانی در ایران دارا می‌باشند، در صورتی که این عوامل از نظر ذینفعان داخلی، از اهمیت کمتری برخوردارند. بر روی نمودار عنکبوتی، هر جا که برای هر عامل فاصله بین نظر ذینفعان خارجی و داخلی زیاد و معنی دار است، به عنوان محدوده نقاط کور با رنگ متمایز از زمینه مشخص می‌گردد. در شکل (۱)، چهار نقطه کور "رصد برنامه‌های تحریم (۱)"، "بودجه اختصاصی پایدار دولتی به ورزش به عنوان پدافند غیرعامل در بهینه‌سازی جسمی جامعه (۸)"، "کسب ثروت از دارایی‌های فکری موجود و جدید (۱۹) و گسترش بازاریابی اجتماعی (۲۰)" مشخص شده است.

در زمان حال و آینده تأثیر دارند، بدون محدودیت، نام ببرند. هدف اصلی این مرحله، شناسایی نقاط کور^{۱۱} یا حوزه‌هایی که آگاهانه یا ناآگاهانه نادیده گرفته شده‌اند و شناسایی لیستی از عوامل تأثیرگذار است که به نوعی محرک تغییرات آینده به حساب آمده و آن را شکل می‌دهند. در این مرحله نظرات ذینفعان داخلی و خارجی پیرامون این عوامل با یکدیگر مقایسه گردید. در مرحله سوم (تحلیل روندها و عدم قطعیت‌ها)، هدف اصلی، بررسی و ارزیابی روندهای مرتبط می‌باشد. در مرحله چهارم (ایجاد سناریوها)، سناریوهای مشخصی برای درآمدزایی پایدار در ورزش همگانی ایران ایجاد کرده و آن‌ها را به طور کامل تشریح می‌نماییم. هدف اصلی این مرحله، توسعه سناریوها بر مبنای دو عدم قطعیت کلیدی شناسایی شده در مرحله قبل می‌باشد. در مرحله پنجم (تعریف استراتژی)، استراتژی‌ها و گزینه‌های مشخص برای هر یک از سناریوها تعریف گردید. ابزار مورد استفاده در این مرحله، دستورالعمل تدوین استراتژی^{۱۲} یا راهروی استراتژی^{۱۳} است.

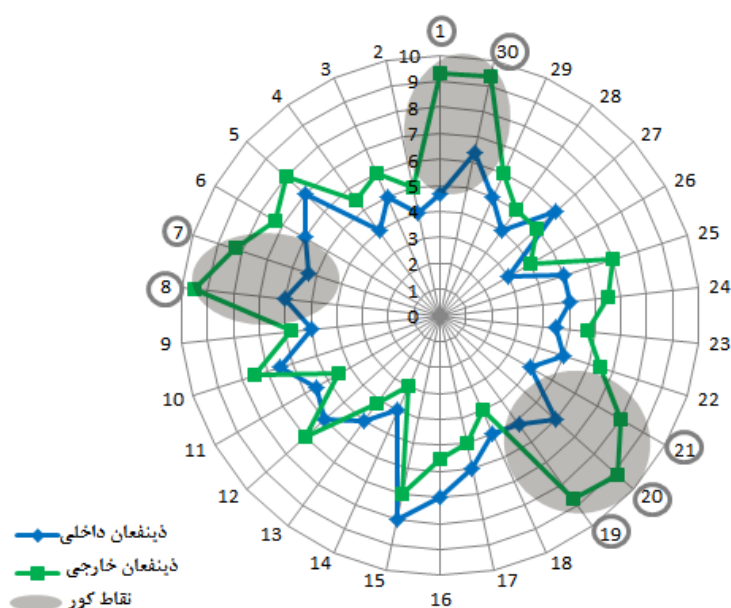
در مرحله ششم (پایش و کنترل)، هدف اصلی، پایش تغییرها و توسعه‌های مربوط به استراتژی‌هاست. از آنجایی که پایش و کنترل استراتژی‌ها، مدتی پس از اجرای آن‌ها و در آینده صورت می‌گیرد، در این پژوهش به این مرحله پرداخته نمی‌شود.

11. Blind Spots
12. Strategy Manual
13. Strategy Corridor

جدول ۱. عوامل اصلی تأثیرگذار بر درآمدزایی پایدار ورزش حرفه‌ای ایران

ردیف	رصد برنامه‌های تحریم	ردیف	بالا بردن فرهنگ وقف
۱	نگاه ویژه حاکمیت به ورزش	۱۶	برگزاری دوره‌های بین‌المللی ورزش همگانی
۲	دیدگاه مدیران سیاسی به ورزش همگانی	۱۸	توجه به ویژگی‌های فرهنگی خاص هر منطقه
۳	برنامه‌ریزی پراهمردی و سیاست‌گذاری کلان	۱۹	کسب ثروت از دارایی‌های فکری موجود و جدید
۴	تحول تعالی و آینده نگری در انجمن‌ها	۲۰	گسترش بازاریابی اجتماعی
۵	نهادینه‌سازی گردشگری ورزش و ماجراجویی ورزشی بر اساس جاذبه‌های گردشگری بین‌المللی متعدد در کشور	۲۱	راه‌اندازی استارت‌آپ‌های ورزش همگانی
۶	هم افزایی نهادهای متولی	۲۲	دوره‌های آموزش آنلاین
۷	بودجه اختصاصی پایدار دولتی به ورزش به عنوان پدافند غیرعامل در بهینه‌سازی جسمی جامعه	۲۳	گسترش ساخت اپلیکیشن‌های ورزش همگانی
۸	اولویت قرار دادن مدیریت مالی	۲۴	گرایش به توسعه پایدار
۹	راه‌اندازی انجمن کارآفرینی در ورزش همگانی	۲۵	اسپانسرهای بلندمدت با رویکرد ورزش سبز
۱۰	جذابیت ورزش برای حامیان مالی	۲۶	جذب اسپانسر بر اساس زیست‌بوم‌های مختلف
۱۱	درآمدزایی از رسانه‌های اجتماعی	۲۷	توسعه کمیته‌ها درآمدزا (کمیته جامپینگ فیتنس - بادی بالانس - کراس فیت)
۱۲	اختصاص درصد ثابت و پایدار بودجه شهرداری‌ها به ورزش سلامت محور	۲۸	تأکید بر توسعه و ارتقاء ورزش در قانون برنامه ششم (بند ۴۴ سیاست‌های کلی برنامه ششم)
۱۳	ایجاد فروشگاه‌های زنجیره‌ای تخصصی ورزش همگانی	۲۹	تدوین قانون اجبار حمایت مالی حامیان ورزش حرفه‌ای از ورزش همگانی
۱۴	میزان سطح سواد اجتماعی	۳۰	اختصاص مالیات شرکت‌های دخانیات به ورزش همگانی

مأخذ: یافته‌های تحقیق

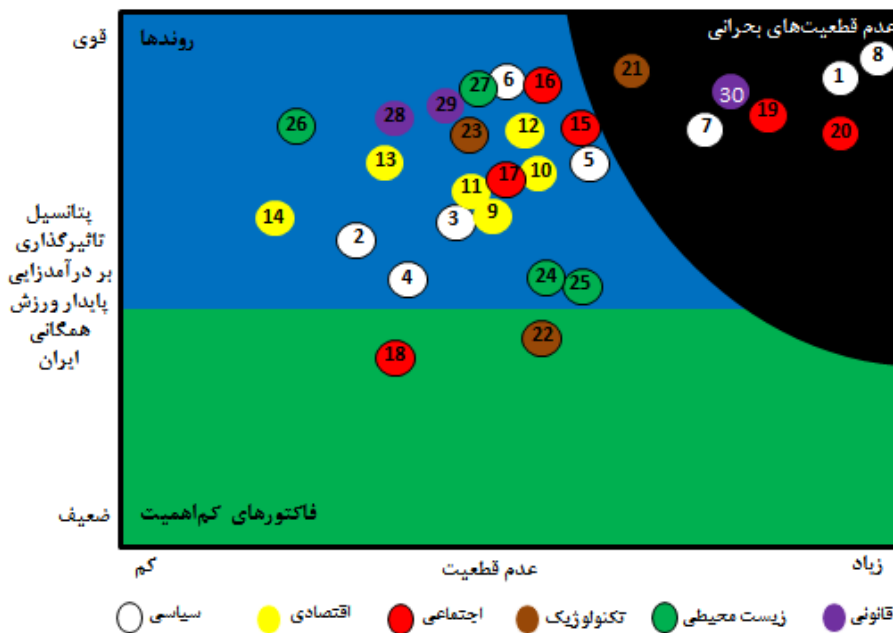


شکل ۲. نمودار عنکبوتی درجه عدم قطعیت درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران: دیدگاه‌های خارجی در برابر داخلی

مأخذ: یافته‌های تحقیق

در گام سوم فرآیند شش مرحله‌ای سناریونویسی، مطابق شکل (۳) و در غالب نمودار تأثیر / عدم قطعیت، میزان تأثیر هر یک از عوامل شناسایی شده بر درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران و همچنین درجه عدم قطعیت مرتبط با هر عامل، به طور سیستماتیک مشخص گردید است. جایگاه هر یک از عوامل در نمودار بر اساس متوسط امتیازهایی که از سوی ذینفعان در مرحله دوم به آن‌ها تعلق گرفت، مشخص شد و عوامل بر اساس شماره‌هایی که در جدول شماره یک به آن‌ها اختصاص داده شد و رنگ اختصاصی نوع آنها (سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، تکنولوژیک، زیست محیطی و قانونی) به نمایش درآمدند.

نمودار عنکبوتی موجود در شکل (۲) نشان داد که از لحاظ درجه عدم قطعیت، نقاط کور بیشتری نسبت به بعد تأثیرگذاری وجود دارد که تاکنون به هر دلیلی نادیده گرفته شده‌اند؛ علاوه بر چهار نقطه کوری که قبلاً معرفی گردید و در نمودار عنکبوتی درجه عدم قطعیت نیز حضور دارند و فاصله معنی‌داری بین نظر شرکت‌کنندگان خارجی و داخلی در این ارتباط وجود دارد، نقاط کور دیگری مانند فاکتورهای "هم‌افزایی نهادهای متولی (۷)، راه‌اندازی استارت آپ‌های ورزش همگانی (۲۱) و اختصاص مالیات شرکت‌های دخانیات به ورزش همگانی (۳۰)" نمایان گردید؛ این نقاط کور اغلب در حوزه اقتصادی و اجتماعی مطرح بودند. نقاط کور کشف‌شده در این مرحله، عدم قطعیت‌های بحرانی درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران، از نظر ذینفعان می‌باشند.



شکل ۳. نمودار تأثیر / عدم قطعیت درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نسبتاً آسان است و از این عوامل به عنوان روند نام می‌بریم. تأثیرگذارترین روند انتخابی توسط ذینفعان، " نهادینه‌سازی گردشگری ورزش و ماجراجویی ورزشی بر اساس جاذبه‌های گردشگری بین‌المللی متعدد در کشور (۶)" بود.

بخش بالا و سمت چپ نمودار (شکل ۳)، مهم‌ترین عوامل برای توسعه سناریوها را شامل می‌شود. عدم قطعیت‌های بحرانی، نقش مهمی در شناسایی دو بعد اصلی که پایه و اساس توسعه سناریو هستند، ایفاء می‌نماید؛ عموماً این دو بعد اصلی از

بخش پایینی شکل (۳)، فاکتورهای کم‌اهمیت که تأثیر نسبتاً اندکی بر درآمدزایی پایدار ورزش حرفه‌ای ایران دارند و در فرآیند برنامه‌ریزی استراتژیک مبتنی بر سناریو، حذف شده و در ادامه به آن‌ها استناد نخواهد شد را نشان می‌دهد؛ فاکتور " توجه به ویژگی‌های فرهنگی خاص هر منطقه (۱۸)"، کم‌اهمیت‌ترین فاکتور موجود از نظر ذینفعان بود. بخش بالا و سمت چپ نمودار، عواملی را نشان می‌دهد که تأثیر بالایی بر درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران داشته و پیش‌بینی آن‌ها

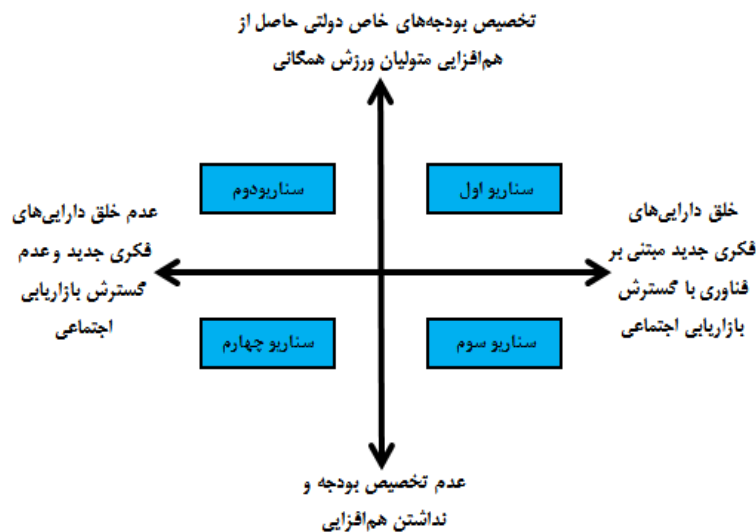
یکدیگر اولین بعد سناریو را با نام "تخصیص بودجه‌های خاص دولتی حاصل از هم‌افزایی" شکل دادند.

سه عدم‌قطعیت بحرانی دیگر یعنی "کسب ثروت از دارایی‌های فکری موجود و جدید (۱۹)، گسترش بازاریابی اجتماعی (۲۰) و راه‌اندازی استارت‌آپ‌های ورزش همگانی (۲۱)" در بعد دوم قرار گرفتند، این عوامل ریشه در استعدادها، فراوانی رشته‌های مختلف ورزشی و منابع انسانی بی‌شمار در کشور دارد. این سه عامل با یکدیگر دومین بعد سناریو را با نام "خلق دارایی‌های فکری جدید مبتنی بر فناوری با گسترش بازاریابی اجتماعی" شکل دادند. شناسایی این دو عدم‌قطعیت کلیدی، پایه و اساس توسعه سناریوهای درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران در گام بعد است.

نتایج حاصل از اجرای فرآیند شش مرحله‌ای سناریونویسی در پایان مرحله چهارم به شرح شکل (۴) می‌باشد. ماتریس سناریو، هسته اصلی شناسایی سناریوها مبتنی بر دو فاکتور عدم‌قطعیت کلیدی "تخصیص بودجه‌های خاص دولتی حاصل از هم‌افزایی متولیان ورزش همگانی و خلق دارایی‌های فکری جدید مبتنی بر فناوری با گسترش بازاریابی اجتماعی" است که با استفاده از ماتریس تأثیر / عدم‌قطعیت در مرحله قبل شناسایی شدند.

طریق ترکیب و تقسیم‌بندی صحیح و دقیق همین عوامل شناسایی می‌شوند؛ در این پروژه، عدم قطعیت‌های بحرانی، هفت مورد و شامل "رصد برنامه‌های تحریم (۱)، هم‌افزایی نهادهای متولی (۷)، بودجه اختصاصی پایدار دولتی به ورزش به عنوان پدافند غیرعامل در بهینه‌سازی جسمی جامعه (۸)، کسب ثروت از دارایی‌های فکری موجود و جدید (۱۹)، گسترش بازاریابی اجتماعی (۲۰)، راه‌اندازی استارت‌آپ‌های ورزش همگانی (۲۱) و اختصاص مالیات شرکت‌های دخانیات به ورزش همگانی (۳۰)" می‌باشند؛ این عدم‌قطعیت‌های بحرانی بر اساس عناوین یا عناصر مشترک میان آن‌ها و همچنین معانی و کاربردهایشان در تقسیم‌بندی‌های سطح بالا به دو گروه تقسیم می‌گردند.

چهار عدم‌قطعیت بحرانی "رصد برنامه‌های تحریم (۱)، هم‌افزایی نهادهای متولی (۷)، بودجه اختصاصی پایدار دولتی به ورزش به عنوان پدافند غیرعامل در بهینه‌سازی جسمی جامعه (۸) و اختصاص مالیات شرکت‌های دخانیات به ورزش همگانی (۳۰)" در بعد اول قرار گرفتند، این عوامل به دنبال درآمدزایی از طریق گرفتن حق پخش تلویزیونی بر اساس روش‌های جدید مبتنی بر فناوری، هستند، بنابراین این سه عامل با



شکل ۴. ماتریس سناریو: درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران

مأخذ: یافته‌های تحقیق

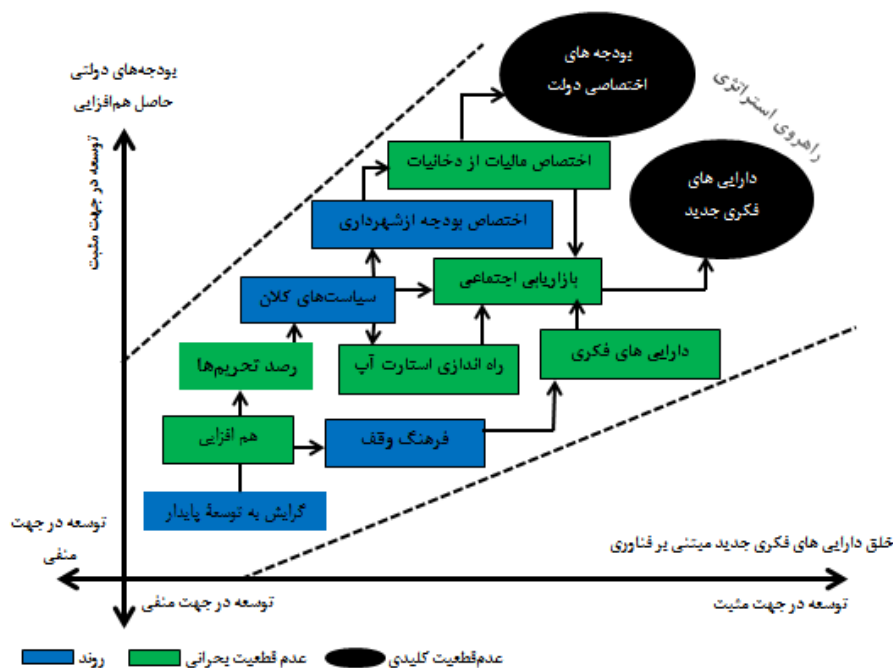
مجزا بوجود آمدند (شکل ۴). سناریوها را باید به گونه‌ای توسعه دهیم که افق زمانی مشخص شده در گام اول (۱۵ سال آینده) را پوشش دهند.

نتایج حاصل از اجرای دستورالعمل راهرویی استراتژی برای درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران که مرحله پنجم از فرآیند

در گام اول از این مرحله، برای ایجاد سناریوها، وضعیت آتی هر یک از عدم‌قطعیت‌های کلیدی را در منفی‌ترین و مثبت‌ترین حالت بر روی محورهای افقی و عمودی ماتریس به تصویر می‌کشیم؛ سپس سناریوها در چهار ناحیه ماتریس سناریو جای گرفتند، که در نتیجه به صورت خودکار چهار سناریوی

راهروی استراتژی بر دو عامل اصلی محرک توسعه سناریو که همان محورهای ماتریس سناریو و عدم قطعیت‌های بحرانی مرتبط با آن‌ها می‌باشند، است.

شش مرحله‌ای سناریونویسی را شامل می‌شود، به شرح شکل (۵) می‌باشد. این دستورالعمل همواره در تلاش است تا در مسیر مثبت‌ترین سناریو قرار بگیرد؛ این سناریو عموماً در قسمت بالا و سمت راست قرار دارد. قرار دارد. تمرکز



شکل ۵. راهروی استراتژی برای درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران

مأخذ: یافته‌های تحقیق

پژوهش حاضر طراحی سناریوهایی درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران برای ۱۵ سال آینده بود.

عصر حاضر عصر آینده‌پژوهی است و مدیریت آینده یکی از استراتژی‌های اساسی برای جامعه بشری محسوب می‌شود. در عصری که محیطی سرشار از فرصت و تهدید، پیش‌روی سیستم‌های پیچیده قرار دارد و تغییرات مداوم و عدم اطمینان از مهم‌ترین ویژگی‌های آن است و هر روز با مسائل جدید و ناشناخته‌ای از جنس آینده روبرو هستند، چگونه می‌توان برای آینده برنامه‌ریزی کرد؟ احتمالاً، مدیریت عدم قطعیت‌ها می‌تواند تحول پایدار ارائه دهد.

در این پژوهش با استفاده از شناسایی عدم قطعیت‌ها و مدیریت آن‌ها، چهار سناریوی اصلی ارائه گردید. در کل از ۱۴ روند، هفت عدم قطعیت بحرانی و دو عدم قطعیت کلیدی استفاده گردید. برای ایجاد داستان‌هایی که در پس هر سناریو وجود دارد از زنجیره روابط علت و معلولی با بکارگیری عوامل،

با در نظر گرفتن راهروی استراتژی و تأثیر روندها و عدم قطعیت‌های بحرانی که در مسیر مثبت‌ترین سناریو قرار داشتند، خروجی مرحله پنجم، تعیین استراتژی "درآمدزایی پایدار یا خلق دارایی‌های فکری جدید و اختصاص بودجه پایدار حاصل از هم‌افزایی متولیان ورزش همگانی ایران" به عنوان استراتژی اصلی درآمدزایی پایدار ورزش همگانی ایران در آینده است.

بحث و نتیجه‌گیری

توسعه پایدار به معنی تلفیق اهداف اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی برای حداکثرسازی رفاه انسان حال بدون آسیب به توانایی‌های نسل‌های آتی برای برآوردن نیازهایشان می‌باشد. توسعه پایدار خود جنبه‌های زیادی دارد همچون توسعه پایدار اقتصادی دارد که در این پژوهش به این جنبه از توسعه پایدار در ورزش همگانی ایران پرداخته شد. هدف اصلی

شهرداری‌ها، توان درآمذزایی از طریق رویکردهای قدیمی و نوین را دارند. در این شرایط از ورزش همگانی فقط یک اسم به جا مانده است و به علت نبود اعتبارات، عملاً امکان سیاست‌گذاری در این حیطة و توسعه مکان‌های ورزشی برای ورزش همگانی وجود ندارد.

یکی از نشانه‌های پررنگی که در این سناریوها مشخص بود، نگاه به ورزش همگانی به عنوان یک راهبرد برای پیشگیری از بیماری‌های غیرواگیر بود. افرادی که از نظر جسمی فعال هستند، نسبت به افراد بی‌تحرک زندگی طولانی‌تری دارند و نه تنها خطر سرطان در آنها پایین‌تر است بلکه در معرض خطر پایین‌تری از ابتلا به بسیاری از بیماری‌ها از جمله اضافه وزن و چاقی، سکنه مغزی، دیابت، فشارخون بالا، آرتروز و پوکی استخوان قرار دارند. ۳۰ دقیقه فعالیت ورزشی متوسط به طوری که تنفس و ضربان قلب افزایش یابد، در بیشتر روزهای هفته می‌تواند باعث حفظ سلامتی بدن و کاهش خطر ابتلا به سرطان و بیماری‌های غیرواگیر شود (شجیع و محمدی رثوف، ۱۳۹۸). از آنجایی که بیش از ۷۰ درصد عوامل مرگ و میر در جهان و ایران را بیماری‌های غیرواگیر شامل قلبی و عروقی، سرطان، بیماری‌های ناشی از فشار خون بالا و اضافه وزن تشکیل می‌دهند (فراهانی و خسروی فر، ۱۳۹۳)، مطمئناً بودجه‌های کلانی هم صرف این امور می‌گردد. شاید بهتر باشد، بودجه‌های عظیمی برای پیشگیری از این قبیل مشکلات و بیماری‌های غیرواگیر دار از طرف دولت در نظر گرفته شود تا به جای پرداختن به درمان بیماری‌های نامبرده، تا حدودی از وقوع آنها پیشگیری شود. از آنجایی که ورزش و مخصوصاً ورزش همگانی‌کراهبرد برای پیشگیری از این بیماری‌ها است و می‌تواند سلامتی جامعه را تأمین نماید. باین بودجه‌های ذکر شده، به توسعه ورزش همگانی و فعالیت بدنی اختصاص داده شود و این مسأله نیاز به نگاه ویژه حاکمیت، دولت و مجلس دارد.

اما دو مسأله بسیار مهم در ارتباط با کمک‌های دولتی و بودجه‌های ذکر شده وجود دارد؛ ابتدا منبع این بودجه‌ها و سپس پایداری آن مورد توجه است. استراتژی اصلی این پژوهش، یعنی "درآمذزایی پایدار یا خلق دارایی‌های فکری جدید و اختصاص بودجه پایدار حاصل از هم‌افزایی متولیان ورزش همگانی ایران" که خروجی راهروی استراتژی بود، نشان می‌دهد که یافته‌های این پژوهش، دو راه‌حل، کمک‌های ویژه دولتی و درآمذزایی یا خلق دارایی‌های فکری جدید را برای رسیدن به درآمذزایی پایدار در ورزش همگانی ایران ارائه نمود است.

نیروها، روندها و نحوه تعامل آن‌ها با یکدیگر استفاده گردید. در ادامه نتایج این مطالعه، خلاصه‌ای از شرح حال چهار سناریویی که برای سال ۱۴۱۴ و درآمذزایی پایدار ورزش همگانی ایران تعریف شده‌اند، بیان می‌گردد:

سناریو اول

تحریم‌های اقتصادی به پایان رسیده‌اند و منابع مالی و دارایی‌های ایران در خارج از کشور آزاد شده‌اند، رونق اقتصادی حاصل شده است. ردیف و بودجه‌های خاص با مبالغ خیلی خوب برای ورزش همگانی به عنوان یکی از راه‌های اصلی پیشگیری از بیماری‌های غیرواگیر در نظر گرفته شده است و سالیانه ۲۰ درصد افزایش پیدا می‌کند. از سوی دیگر متولیان ورزش همگانی مانند فدراسیون ورزش همگانی و شهرداری‌ها، با خلق دارایی‌های فکری جدید مبتنی بر کلان روندهای فناوری و از طریق گسترش بازاریابی اجتماعی، به درآمذی پایدار رسیده‌اند.

سناریو دوم

به خاطر گشایش‌های اقتصادی حاصل از برداشتن تحریم‌ها، بودجه خوبی در اختیار ورزش همگانی قرار گرفته است. اما در سوی مقابل، متولیان ورزش همگانی، هیچ اقدام خاصی برای درآمذزایی پایدار انجام نداده‌اند و به صورت کاملاً منفعل از کمک‌های دولتی بهره می‌برند حتی با این همه پتانسیل ناشی از تکنولوژی و فناوری، خلق دارایی‌های فکری جدید و درآمذزایی از آن را به فراموشی سپرده‌اند. درآمد ورزش همگانی، بصورت نیمه پایدار است و ارتباط مستقیم با تعاملات بین‌المللی ایران از لحاظ سیاسی دارد.

سناریو سوم

ادامه روند تحریم‌های اقتصادی ظالمانه، منجر به کاهش اعتبارات بخش‌های مختلف گردیده است و حتی توسعه ورزش همگانی برای پیشگیری از بیماری‌های غیرواگیر، دیگر جایگاهی در ردیف خاص بودجه سلامت و ورزش ندارد. اما در این شرایط، متولیان ورزش همگانی، با توجه به پتانسیل‌های بالای این حیطة و با استفاده از کلان روند فناوری، با استفاده از خلق دارایی‌های فکری جدید، به درآمذزایی نسبتاً پایداری دست یافته‌اند.

سناریو چهارم

به خاطر اوضاع نابسامان اقتصادی، نه حمایت خاصی از طریق دولت انجام می‌گردد و نه فدراسیون ورزش همگانی و

اقتصاد دانش محور، از سرمایه فکری به منظور ایجاد ارزش برای سازمان استفاده می‌شود و امروزه نقش سرمایه‌های فکری در ایجاد ارزش برای سازمان‌ها و شرکت‌ها و واحدهای تجاری بسیار بیشتر از نقشی است که سرمایه‌های مالی در واحدها ایفاء می‌کنند. بسیاری از صاحب‌نظران حوزه مدیریت بر این نکته باور دارند که سرمایه فکری و نیروی انسانی با کیفیت و دانش محور، عامل اصلی بهره‌وری و خلاقیت در سازمان است که می‌تواند با ایده‌های خود فرآیندهای جدیدی را خلق و کارآفرینی سازمانی را در سازمان تشویق کند که در نهایت باعث افزایش مزیت رقابتی سازمان خواهد شد. یکی از حیطه‌های ورزش که مخاطبین عمومی و اختصاصی بسیاری دارد و مانند دیگر حیطه‌های ورزش از جذابیت بالایی برخوردار است، حیطه ورزش همگانی است. حقوق مالکیت فکری به ورزش همگانی کمک می‌کند تا از نتایج و منافع کار خود و سرمایه‌گذاری‌های انجام گرفته در راستای خلق و توسعه آن بهره‌مند شده و مانع از سوءاستفاده‌های احتمالی دیگران شوند. از آنجایی که ورزش همگانی دارای کمیته‌های بسیار جذابی مانند کمیته جامپینگ فیتنس، پینت بال، بادی بالانس، کراس فیت، فسوژن فیتنس و غیره می‌باشد که تا حدودی درآمدزا می‌باشند و سوءاستفاده‌های بسیاری در این حیطه توسط افراد غیرمتمولی انجام پذیرفته است، با استفاده از این نوع مالکیت و خلق دارایی‌های فکری جدید، به درآمدزایی پایدار رسید.

بر اساس یافته‌ها و بررسی‌های صورت گرفته، در یک نتیجه‌گیری کلی می‌توان پیشنهاد نمود که روش‌های اصلی برای پایدار نمودن درآمد در ورزش همگانی، عواملی مانند تدوین قانون اجبار حمایت مالی حامیان ورزش حرفه‌ای از ورزش همگانی؛ تدوین قانون اختصاص درصد بالایی از مالیات شرکت‌های دخانیات بصورت مستقیم به ورزش همگانی؛ تدوین قانون سهم ثابت ورزش همگانی از فروش نفت و افزایش این سهم بصورت سالیانه؛ ایجاد فروشگاه‌های زنجیره‌ای ورزش همگانی در تمام کشور؛ کارآفرینی بر اساس ذات مالکیت فکری، برگزاری دوره‌های بین‌المللی ورزش همگانی بصورت آنلاین و ساخت اپلیکیشن‌هایی که با پرداخت ورودی بتوان در لیگ‌های آنلاین ورزش همگانی شرکت نمود، می‌باشند.

در انتها باید اذعان نمود بحث خصوصی‌سازی ورزش حرفه‌ای و همچنین دیگر حیطه‌های ورزش که قابلیت خصوصی‌سازی دارند، یک بحث مجزاست و شکی بر توسعه ورزش در صورت خصوصی‌سازی وجود ندارد؛ اما حیطه ورزش همگانی که به نوعی ورزش سلامت محور نیز می‌باشد، با

از دیگر نشانه‌های پرننگی که در طراحی سناریوها مشاهده گردید، اشاره به تحریم‌های اقتصادی، رفع آن‌ها و یا ادامه این روند در آینده بود. احتمالاً در صورتی که جمهوری اسلامی ایران، تعاملات خود را با دنیا، از سر گیرد، منجر به برداشتن محدودیت‌ها یا رفع تدریجی آن‌ها می‌گردد که در این صورت، سرمایه‌های بلوکه شده ایران آزاد شده و قراردادهای تجاری و اقتصادی زیادی که منجر به رشد پایدار توسعه اقتصادی خواهد شد، انجام می‌گیرد. پیش از این مولایی (۱۳۹۹) و حسن‌وندو همکاران (۱۳۹۹) به بررسی نقش سرمایه‌گذاران خارجی بر اقتصاد ایران پرداخته بودند و اذعان داشتند که سرمایه خارجی اثر مثبت و معنی‌داری بر رشد اقتصادی ایران، حتی در کوتاه مدت و بلندمدت دارد. احتمالاً در صورت شکوفایی اقتصادی، مسائل مهم و اولویت دارد مانند پیشگیری از بیماری‌های واگیر و راهبردهای مقابله با آنها، مورد توجه دولت مردان قرار بگیرد و یک ردیف بودجه بسیار خوب برای این مورد بصورت همیشگی در نظر گرفته شود. اجماع این ردیف بودجه مستقل، به همراه مالیاتی که شرکت‌های دخانیاتی باید بر اساس آنچه در برنامه ششم توسعه در نظر گرفته است، به ورزش اختصاص دهند و همچنین اختصاص درصدی از بودجه شهرداری‌ها به ورزش شهروندی، می‌تواند یکی از راه‌های درآمدزایی پایدار ورزش همگانی در ایران باشد.

بعد مهم قابل بحث دیگر در توسعه سناریوها، خلق دارایی‌های فکری جدید و درآمدزایی از طریق آن بود. حق مالکیت بشر بر دارایی‌های ارزشمند خود، مفهومی است که از دیرباز در متون حقوقی و قانونی مختلف آمده است. اما آیا تمامی دارایی‌ها، از جنس دارایی‌های فیزیکی و ملموس، مانند زمین، ساختمان، تجهیزات و یا دارایی‌های مالی هستند؟ مفهوم مالکیت فکری^{۱۴} پاسخی است به این پرسش که به چگونگی حفاظت از حقوق و دارایی‌های فکری سازمان‌ها، نوآوران و مخترعین اشاره دارد. در این مقاله کوتاه، در تلاشیم تا این مفهوم را تبیین نموده و انواع مهم حقوق مالکیت فکری را معرفی نماییم. مالکیت فکری، به ابداعات و دستاوردهای ذهنی اشاره دارد. اختراعات، آثار ادبی و هنری، نمادها، نام و تصاویر مورد استفاده در تجارت و به‌طور خلاصه، تمامی دارایی‌های نامشهودی که با استفاده از قدرت فکر و ذهن انسان پدید آمده است را می‌توان در قالب دارایی‌های فکری تعریف نمود (حکمت‌نیا و خوشنویس، ۱۳۸۸). شبان (۱۳۹۵) معتقد است

برخوردار خواهد شد. ورزش سلامت محور سبب حس درونی ورزش خواهی در فرد می‌شود و کاملاً با اختیار و بدون نیاز به مهارت اولیه به سمت ورزش گرایش پیدا می‌کند. ورزش همگانی ورزش برای همه است و مخاطب و متولیان ورزش سلامت محور ایران، کل جمعیت کشور را برای مشارکت اجتماعی شامل می‌شوند و هیچ ویژگی خاصی برای متمایز کردن ورزشکاران ورزش همگانی وجود ندارد. سیاستگذاران ورزش سلامت محور در راستای تقویت ورزش سلامت محور می‌بایست از ظرفیت‌های بالقوه به نحوی در توسعه و گسترش ورزش سلامت محور بهره مند شوند که در آینده رشد چشمگیرتری نسبت به این مهم اکتساب نمایند.

سلامتی جامعه سرو کار دارد و حتماً باید مورد حمایت ویژه دولت‌ها قرار گیرد. از این رو ورزش سلامت محور بایستی حس نگرش پویایی در فرد ایجاد کند و حس ورزش خواهی در بین عموم مردم جهت داشتن زندگی پرتحرک از اهداف عالی ورزش سلامت محور است و هر چقدر میزان این حس در بین عموم مردم گسترده‌تر باشد کارکردها و پیامدهای مثبت بیشتری را شامل می‌شود که از منظر سلامتی، تقویت سلامتی و نشاط اجتماعی و کاهش هزینه‌های درمانی را به دنبال خواهد داشت و از منظر اجتماعی سبب پیشگیری از هزینه‌های اجتماعی و کاهش بزهکاری در جامعه خواهد شد و از منظر سیاسی، وقتی در سیاست داخلی کشور انسان‌های سالم‌تری وجود داشته باشد گفتمان‌ها و سیاست‌گذاری‌ها با موانع کمتری مواجه خواهند شد و در سیاست خارجی نیز با دارا بودن مردم سالم و ورزشکار در تعامل با دنیا، کشور از جایگاه ویژه‌ای

REFERENCES

- Adamson, M.M., Aftab, K., Madrigal, E.P., Timmerman, M.A., Chung, J., Galhotra, P.P., & et all. (2022). Rehabilitation Strategies and Innovations in Later Life for Traumatic Brain Injury. Reference Module in Neuroscience and Biobehavioral Psychology, Ready to publish. Doi:10.1016/B978-0-12-818697-8.00019-4.
- Aguilar, L., Portell-Cortés, I., Costa-Miserachs, D., Torras-Garcia, M., Riubugent, E., Almolda, B., & Coll-Andreu, M. (2020). The benefits of voluntary physical exercise after traumatic brain injury on rat's object recognition memory: A comparison of different temporal schedules. *Experimental Neurology*, 326:113178. doi.org/10.1016/j.expneurol.2020.113178
- Ahmad, S., & Rogers, J.H. (1995). Government budget deficits and trade deficits Are present value constraints satisfied in long-term data?. *Journal of Monetary Economics*, 36(2): 351-374.
- Bentley, S., Haslam, C., Cruwys, T., Cao, Y., & Milic, J. (2022). Groups 4 Health in Later Life. Reference Module in Neuroscience and Biobehavioral Psychology, Ready to publish. Doi: 10.1016/B978-0-12-818697-8.00037-6
- Blanchard, O. J., Chouraqui, J.-C., Hagemann, R., & Sartor, N. (1991). The sustainability of fiscal policy: New answers to an old question NBER Working Paper (R1547).
- Bohn, H. (1995). The sustainability of budget deficits in a stochastic economy. *Journal of Money, credit and banking*, 27(1): 257-271.
- Bohn, H. (2007). Are stationarity and constraint restrictions really necessary for the intertemporal budget constraint?. *Journal of Monetary Economics*, 54(7): 1837-1847.
- Bohn, H. (2008). The sustainability of fiscal policy in the United States. *Sustainability of public debt*: 15-49.
- Buiter, W. H. (1985). A guide to public sector debt and deficits. *Economic policy*, 1(1): 13-61.
- Buiter, W.H. (1992). Government solvency, Ponzi finance and the edundancy and usefulness of public debt. Retrieved from.
- Buiter, W.H. (1995). Measuring Fiscal Sustainability. NBER Working Paper, 8509, National Bureau of Economic Research, Inc.
- Buiter, W.H. (2003). Ten Commandments for a fiscal Rule in the E (M) U. *Oxford Review of economic policy*, 19(1): 84-99.
- Butler, J., MarteBergseng, A., Bohensky, E., Pedde, S., Aitkenhead, M. & Hamden, R. (2020). Adapting scenarios for climate adaptation: Practitioners' perspectives on a popular planning method. *Environmental Science & Policy*, 104: 13-19.
- Campos, P., Álvarez, A., Mesa, B., Oviedo, J.L., Ovando, P., & Caparrós, A. (2020). Total income and ecosystem service sustainability index: Accounting applications to holm oak dehesa case study in Andalusia-Spain. *Land Use Policy*, 97: 104692.
- Chalip, L., & Fairley, S.H. (2020). Special Issue Call for Papers: Sport and Public Health. *Sport Management Review*, 23 (4): Page iv.

- Cho, M. (2017). Toward “Sport for all”: Jang Gwon and Sport Promotion by the Korean YMCA in the Japanese Occupation Era. *Sport History Review*, 48(1): 91-105.
- Colignatus, T. (2020). National accounts in the anthropocene: Hueting's environmental functions and environmentally sustainable national income: Translation and relevance for ecosystem services. *Ecosystem Services*, 43: 101094.
- Frith, D., & Tapinos, E. (2020). Opening the ‘black box’ of scenario planning through realist
- Gardner, W., & Lidz, C.W. (2006). Research Sponsorship, Financial Relationships, and the Process of Research in Pharmaceutical Clinical Trials. *Journal of Empirical Research on Human Research Ethics: An International Journal*, 1 (2): 11-18.
- Hamilton, M. (2021). Future Directions in Digital Information: Envisioning Education 4.0—A scenario planning approach to predicting the future. Published by Elsevier Ltd, 267-283.
- Jackman, P.C., Dargue, E.J., Johnston, J.P., & Hawkins, R.M. (2021). Flow in youth sport, physical activity, and physical education: A systematic review. *Psychology of Sport and Exercise*, 53, 101852. Doi: 10.1016/j.psychsport.2020.101852.
- Leachman, L., Bester, A., Rosas, G., & Lange, P. (2005). Multiconintegration and sustainability of fiscal practices. *Economic Inquiry*, 43(2): 454-466.
- McCreary, C., Miller-Perrin, C., & Trammell, J.P. (2018). Past Sports Participation, Self-Efficacy, Goal Orientation, and Academic Achievement Among College Students. *PSI CHI JOURNAL OF PSYCHOLOGICAL RESEARCH*, 24(3): 194-208.
- McCuea, R., McCormacka, A., McElnay, J., Alto, A., & Feeney, A. (2019). The future and me: Imagining the future and the future self in adolescent decision making. *Cognitive Development*, 50: 142-156.
- Michael, G., Dionigi, R.A., Dionigi, C. (2018). From a Lucky Few to the Reluctant Many: Interrogating the Politics of Sport for All. *Sport and Physical Activity across the Lifespan*, 4: 67-89.
- Oliver, J.J., & Parrett, E. (2017). Managing future uncertainty: Reevaluating the role of scenario planning. *Business Horizons*, 61(2): 339-352.
- Schwenker, B., & Wulf, T. (2013). Scenario-based Strategic Planning- Developing Strategies in an Uncertain World. Roland Berger School of Strategy and Economics, Springer Gabler, eBook.
- Stoian, A. (2010). Fiscal Vulnerability vs. Fiscal Sustainability: Theoretical Background. *Financial and Monetary Stability in Emerging Countries*, 541.
- synthesis. *Technological Forecasting and Social Change*, 151. doi.org/10.1016/j.techfore.2019.119801
- Thorstad, R., & Wolff, P. (2018). A big data analysis of the relationship between future thinking and decision-making. *National Academy of Sciences*, 115: 1740-1748.
- Velionv, A. (2015). Assessing fiscal – policy sustainability: on the different States of the debt-to-GDP process. *Finanz-Archiv: Zeitschrift fur das Gesamte Finanzwesen*, 71(4): 415.
- Vella, A.S., Liddle, S.K., Vierimaa, M., & Evans, M.B. (2020). Group dynamics and mental health in organized youth sports. *The Power of Groups in Youth Sport*, 16: 277-301. doi.org/10.1016/B978-0-12-816336-8.00016-0
- Wang, L. (2020). Health literacy and exercise-focused interventions on clinical measurements in Chinese diabetes patients: A cluster randomized controlled trial. *Eclinical Medicine*, 17: 100211. doi.org/10.1016/j.eclinm.2019.11.004
- Wang, M., QingZhang, D., Wen, J., & KeatTan, S. (2018). Assessing hydrological effects and performance of low impact development practices based on future scenarios modeling. *Journal of Cleaner Production*, 179: 12-23.
- Yao, P.L., Laurencelle, L., & Trudeau, F. (2020). Former athletes’ lifestyle and self-definition changes after retirement from sports. *Journal of Sport and Health Science*, 9: 376-383.
- Yeung, E., Müller, U., Carpendale, J.I. (2019). Developmental continuity between social-cognitive skills at age 2 and false belief understanding at age 4. *Cognitive Development*, 1(50): 157-66.